

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Anthologia Sacra

Ex Probatissimis Vtrivsqve Linguæ patribus collecta, atque Octastichis
versibus comprehensa

Billy, Jacques de

Parisiis, M.D.LXXV.

Mortis cogitatione peccata vitari. 21.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50828](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50828)

conferre, in quo nulla damna
timeamus. Quin etiam alio loco
causam hanc affert, cur Deus ter-
renis felicitatibus amaritudinē
admisceat, nempe ut aliam feli-
citatē quæramus, cuius dulce-
do minimē fallax sit. Idem etiam
ait Gregorius Papa in homilia
nuptiarum. Præclarè itaque O-
rosius: Nihil perdidit, ubi nihil
amaui: totūque habeo, quādo
quem diligo mecum est.

serm. 28.
de verb.
Domi.

Lib. 9.
cap. 2.

Mortis cogitatione pec-
cata vitari.

21.

Ancupis adversus scelerum foedissima quæque
Vulnera per facilem dem tibi promptus opem?
Cum t. turpe aliquid tentat fac illico mentis
Sese mors oculis offerat atra tue.

Quisquis enim horrendum Christi cū morte tribunal
Cogitat, hic omnis criminis hostis erit.

Flante velut valido nubes aquilone fugantur:
Sic meditata scelus mors procul omnia fugata.

SCHOLIA.

d

S A C R A

Eccle. 7. *An cupis*) Hoc est quod ait
 piens, Memorare nouissima
 & in æternū nō peccabis. Mo
 enim memoria plurimas no
 utilitates parit. Primū si qu
 prudentiam nobis affert, d
 humanæ vitæ finem nobis
 mo proponimus. Deinde hu
 litatem ac mundi contempt
 in nobis efficit: quemadmod
 ait Hieronymus, Facile cont
 nit omnia, qui se cogitat esse
 riturum. Quinetiam, vt scri
 Augustinus, tanquā carnis cl
 omnes superbiæ motus in cru
 ligno figit. Denique hoc præ
 vt voluptatum odium concip
 mus, cum nos, quā vanæ at
 inutiles in morte futuræ
 perpendimus. Proinde Orig
 mystico sensu illud Scriptur
 explanans, vbi magnus sacerdos
 tintinnabula per indumenti

*Epist. ad
 Paulin.
 lib. 2. de
 doct. r.
 Christ.*

*Hom. 9.
 in Exod.*

od ait
ffima
is. Mo
nas no
m si qu
ert, d
obis
de hu
temp
dmod
cont
t esse
vt ser
nis cl
in cru
c prae
oncip
na at
uræ
Orig
criptu
sacerd
enti c

cuitum habere iubetur, Hæc tin-
tinnabula, inquit, quæ semper
sonare debent, in extremo vesti-
menti sint posita: idcirco credo,
vt de extremis temporibus & fi-
ne mundi nunquam fileat. Quin
& Musonius, vt refert Maximus
Tyrius, cum ex eo quæsitum esset
quam ratione vitæ curriculū
quispiam bene ac beatè confice-
re posset, respondit, Si extremum
diem semper sibi propinquum
esse existimet. Atque etiam Hero-
dotus in more olim & instituto
Ægyptiorum hoc positum fuisse
scribit, vt in epulis cadauer
quoddam conuiuis proponere-
tur, atque hæc verba adderentur,
Hoc simulachrum cernens, bibe
& lætare: talis enim à morte fu-
turus es. Ac sanè quemadmodū
qui longum ac necessarium iter
sibi proponit, atque id crebrò

S A C R A

mente versat, eadē ratione quas.
 accuratissimè potest rebus sicur
 consulit: sic etiā fieri non pot
 ut hunc extremus dies impar quō
 abripiat, cui mors assidue dig
 oculos versatur, Quod quid hīc
 elogium Hieronymus quō tem
 Fabiolæ tribuebat. Dū quot qui
 se præparat, inquit, mors e cole
 imparatam inuenire non pot ea

*Epist. ad
 Oceā. de
 obit. Fa-
 biol.*

Metum mortis hinc oriri, cest
 quōd vitæ acerbitates ex a
 horreamus. piel
 acci

22.

*Cum sit in aetherea sita pars regione piorum,
 Unde metus mortis, quæ dat ad astra viam.
 Unde metus, quæris, venit hic? promptissima causa
 Vita nimis nobis mollis, amœna nimis.
 Cestibus ut pugnans excedere gēstit arena
 Protinus, ut cesset vulnere dura pati:
 Sic quem perpetui exercēt, durique labores,
 Ad meliora celer tendere regna cupit.*

S C H O T I A

Cum sit in aetherea) Inter alias